

36. ATC-TAİK Ortak Yıllık Konferansı

22 Mayıs 2017, Washington D.C.

Ekim Alptekin – TAİK Başkanı

Değerli misafirler, hoş geldiniz...

Sizleri Yıllık Konferans'ta ağırlama şerefine ikinci kez erişiyorum.

Türkiye-ABD İş Konseyi Başkanı olarak birincil görevim iki ülke arasındaki ticaret ve yatırımı arttırmak ve geliştirmek. İki yüce ülkenin de refahını arttırmak için ikili ekonomik bağları geliştirmenin önemini farkındayız.

Peki neden Türkiye-ABD İş Konseyi (TAİK) Türkiye'nin en eski ikili ticaret kuruluşu? Ve neden başka hiçbir ülke ile 36'ncısı gerçekleşen benzer bir konferansımız yok? Mesela, en büyük Ticaret partnerimiz Almanya ile?

Her yıl yüzlerce Türk'ün, sadakatle, bu Konferansa katılmak için Washington'a gelmesi sadece ekonomik çıkarlar yüzünden mi? Hayır, değil.

İkili ekonomik faaliyetlerimizi ve potansiyelimizi arttırmak tabii ki önemli birer öncelik. Fakat ekonomik işbirliğimiz maksimum seviyesine ancak Türk-Amerikan ilişkileri her açıdan güçlendiğinde ulaşabilir. Ki bu siyasi ve güvenlik politikalarında da yakın işbirliği gerektirir. Genel kanı, Türk Amerikan ilişkilerinin, küresel barış ve istikrar için önem arz ettiğidir. Ve barış, ve istikrar olmadan ticaret ve ekonomik gelişme de olamaz.

Bu konferansa 14 yıldır katılıyorum, ve bu düşünceye canı gönülden inanıyorum.

Ne yazık ki, güçlü ilişkilerimiz test ediliyor. Sizinle küçük bir anekdot paylaşayım.

Neredeyse iki hafta önce, DEAŞ karşıtı koalisyon güçlerinin merkezi İncirlik Hava Üssü'nde, bir grup Türk ve Amerikalı askerler bir araya geldi. Bir Türk askeri, ABD'nin müttefik askerlere verdiği en yüksek şeref madalyasını almak üzere oradaydı. Amerikalı bir albay, Türk askerine Şeref Madalyasını takdim etti. Asker, askeri protokole uygun olarak konuşmasını yapmak üzere sahneyi aldı. Konuşmasının başında Suriye'deki Türkiye operasyonlarını kısaca anlatan asker, sivil ve dost ateşi zayıtının az olmasının altını çizdi.

Sonra asker sözlerine devam etti: "Sizleri yaralamak ve üzmem istemem.

Fakat bu madalyayı kabul etmem mümkün değildir.

Çünkü bu madalyayı verenler benim düşmanım olan YPG ile işbirliği içindedir. "ONURUM" bu madalyayı kabul etmeme müsaade etmemektedir."

Bu askerin neden bu cümleleri söylemek zorunda hissettiğini anlamaya çalışmamız çok önemli.

Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan ile gerçekleştirdiği ilk görüşmenin ardından verdiği basın toplantısında Başkan Trump, Türklerin Kore Savaşı'nda yaptığı fedakarlıkların altını çizdi.

Evet, Kore'de başladı ama Türk ve Amerikan askerleri ikinci dünya savaşının bitiminden beri gerçekleşen her büyük çatışmada beraber savaştılar: Kore'den Somali'ye, Bosna'dan Afganistan'a. Ortak payda her zaman, iki demokratik ülkenin ortak değerler ve çıkarlarını korumak için güçlerini birleştirmesi oldu.

Bugün maalesef Birleşik Devletler, Marksist terörist bir grup olan YPG'yi, NATO müttefiki Türkiye'ye tercih etti, YPG'nin özünde karşı geldiği değerleri korumak için. En son benzer işlevsel bir karar alınması ABD'nin Afganistan'da Mujahideen'i silahlandırma kararıydı, ki bu karar, sonraki süreçte El-Kaide'yi doğurdu.

Ben bir iş adamıyım. Kısa vadeli işlemlerin önemini anlıyorum. Ama bunlar kalıcı değil; ittifaklar ve prensipler kalıcıdır. Ve prensiplere sadece taktiksel olarak işimize yaradığında uyulmamalı. On yıllardır süregelen ittifakları geçici ihtiyaçlar karşısında göz ardı etmek son derece risklidir. Kısa vadeli bir kazanç elde edilse bile, gerçekten ihtiyaç olduğunda kendinizi ortada yapayalnız bulabilirsiniz; Derdiniz, Suriye'deki ufak bir köyden birkaç teröristi temizlemek değil, gerçekten daha önemli, varoluşsal bir çatışmanın içinde destek bulmak olduğunda...

Yaşadığımız politik çalkalanmalara rağmen, bu iki ülke, demokratik yönetimlerin bu kadar az olduğu dünyamızda, iki güçlü demokrasidir. ABD daha eski ve olgun bir demokrasi olabilir, Türkiye ise yeni ve gelişmekte olan... Fakat ortak değerlerimiz, ve ortak tehditlerimiz baki. Örnek olarak, ikimiz de barışçıl ve demokratik bir Suriye görmek istiyoruz.

Ve bazı gruplar akıllarımızı bulandırmaya çalışsa da, su götürmez gerçek, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Suriye'de DEAŞ'la ön saflarda çatışan ve bizzat muharebe alanında olan tek NATO kara kuvveti olduğudur.

Bazı politikalarda anlaşamayabiliriz, ama en basit gerçekleri hep hatırlamalıyız. Dünyada sayısız problem mevcut ve Türkiye kaotik bölgenin istikrara kavuşması için yardımcı olabilecek az sayıda güvenilir ABD müttefikinden birisi. Ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, politik olarak görüşlerini destekleyin veya desteklemeyin, Tahrir Meydanı'nda namaza öncülük edip, aynı zamanda da laik devlet yönetiminin önemini vurgulayabilecek bölgedeki tek Müslüman lider.

Başkan Trump ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın önümüzdeki süreçte verimli bir ilişki kurmalarını canı gönülden diliyorum. Çünkü ikisi de muhaliflerine ne kadar antipatik gelseler de, günümüzün problemlerini çözmek için kesinlikle demokratik olarak seçilmiş hükümetlerin işbirliği dışında bir alternatif yoktur.

Bu problemlerden bir tanesi de dini ekstremizm, ve Fethullah Gülen örgütü bunun alabileceği en tehlikeli şekillerden biri.

Çoğunuzun medyada okumuş olabileceği gibi, 2016 yılında, seçimlerden önce, Flynn Intel Group'la bir anlaşma yaptım. Bu anlaşmanın kapsamı, Türk Amerikan ilişkilerinin güncel durumunu, gidişatını ve ilişkinin önündeki engelleri daha iyi anlayabilmemi teminen araştırma yapılması yönündeydi. Bu engellerden bir tanesi, ve belki en büyüğü, ABD topraklarındaki Gülen faaliyetleri. Benim buradaki amacım, bu konular üzerine bağımsız bir araştırma çalışması yaptırmak ve bu vesileyle iş dünyasına Türk Amerikan ilişkilerinin gidişatı ve bu aktivitelerin ilişkiler üzerindeki etkileri hakkında objektif veriler sunabilmektir.

Bu tarz çalışmalar yapmamız çok önemli çünkü içinde yaşayan biz Türk'lerin bile Fethullah Gülen grubunun ne olduğunu tam olarak anlamamız nerdeyse 40 yılımızı aldı. Zaman içinde bu konuda düzinelerce kitap ve makaleler yazıldı, ama yazarlar ya öldürüldü ya da asılsız suçlamalarla hapse atıldı, ve ortadan kayboldu. Kamuoyu için Gülen örgütünün gerçek yüzü, hükümeti devirmeye yeltendikten, meclisi bombaladıktan ve yüzlerce insanımızın canını aldıktan sonra ortaya çıktı. Günümüzde, tüm siyasi partilerin hem fikir olduğu tek konu belki de bu, en uç muhalif partilerin bile. Bu görüş, hükümet yanlısı veya Erdoğan yanlısı bir görüş değil. Bu siyasi bir mesele değil, bu Türkiye meselesi. Bu 80 milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının meselesi.

Dün Riyad'daki zirvede Başkan Trump, zirvenin başlangıcının terör suçlarının sonunu belirleyeceğini söyleyerek, terör ile bir arada bir varoluş olamayacağını altını çizdi. Terörün tolere edilemeyeceğini, kabul edilemeyeceğini, bahanesinin olamayacağını ve görmezden gelinemeyeceğini ekledi.

80 milyon Türk buna tüm kalbiyle katılıyor. Ama değişim evde başlar. Fethullah Gülen ve FETÖ mensupları milyonlarca Türk vatandaşını terörize etti. Eğer Birleşik Devletler bu sözlerinde samimi ise, Fethullah Gülen'in ABD'deki aktivitelerine göz yummayı bırakmalı. Kabul etmeyi, bahaneler bulmayı ve görmezden gelmeyi bırakmalı.

FETÖ Mensupları – ben ve benim gibi insanlara saldırarak ve tehdit ederek, ABD'deki meşru aktivitelerimizi engellemeye ve bizi sindirmeye çalışıyorlar. Eğer Amerikalı dostlarımızın bizim anladığımızdan daha kısa sürede FETÖ tehdidini anlamalarını istiyorsak, sinmek gibi bir şansımız yok. Korkutularak yerimizde oturmayacağız. Bu faaliyetlere daha fazla angaje olacağız, daha az değil, ve sonuna kadar gerçeğin peşinde olacağız.

Her şeye karşın, Türk-Amerikan ilişkilerindeki yeni zorluklara rağmen, iki büyük ülkenin birbirlerinin temel endişelerini gidermek için yollar bulacağına inancım tam. Ve işte yıllardır bağlarımızı şekillendiren ve sağlamlaştıran tam böyle etkinliklerde, ilişkilerimiz büyümeye devam ediyor.

Herkese verimli bir konferans dilerim...